

Fremsat den 14. april 2020 af beskæftigelsesministeren (Peter Hummelgaard)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik

(Forlængelse af 12 måneders perioden i 225-timersreglen som følge af covid-19)

§ 1

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 981 af 23. september 2019, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 551 af 7. maj 2019, § 1 i lov nr. 1558 af 27. december 2019 og senest ved § 3 i lov nr. 1559 af 27. december 2019, foretages følgende ændring:

1. Efter § 13 g indsættes før overskriften før § 14:

»§ 13 h. En person, som ansøger om hjælp efter § 11 i perioden fra og med den 9. marts 2020 og til og med den 9. juni 2020, vil som følge af covid-19 først blive omfattet af § 13 f, stk. 1, nr. 2, stk. 3, nr. 2 og stk. 6, nr. 2, efter periodens udløb.

Stk. 2. Perioden på 12 kalendermåneder for både en ægtefælle, jf. § 13 f, stk. 1, nr. 2 og stk. 3, nr. 2, og en ugift person, jf. § 13 f, stk. 6, nr. 2, skal ud over mulighederne for forlængelse af 12 måneders perioden efter § 13 f, stk. 12, forlænges med en periode på 3 måneder som følge af covid-19, hvis de har været omfattet af § 13 f, stk. 1, nr. 2, stk. 3, nr. 2 og stk. 6, nr. 2, i perioden fra og med den 9. marts 2020 til og med den 9. juni 2020.

Stk. 3. For personer, der er omfattet af stk. 2, hvor kommunen forud for lovens ikrafttræden har truffet en afgørelse om nedsættelse eller bortfald af hjælpen efter § 13 g og § 26, stk. 5-8, der endnu ikke er effektueret, skal kommunen tilbagekalde afgørelsen og samtidig skriftligt orientere personen om, at der er grundlag for en udskydelse af bortfaldsdatoen som følge af forlængelsen af 12 måneders perioden.

Stk. 4. Forlængelsen i stk. 2 indgår i § 13 f, stk. 13, på tilsvarende måde som en forlængelse efter § 13 f, stk. 12.

Stk. 5. Stk. 1, 2 og 4 finder tilsvarende anvendelse for modtagere af uddannelses- eller kontanthjælp, som er omfattet af § 10 g, stk. 1, og § 10 i, stk. 1.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Lovforslaget kan stadfæstes straks efter dets vedtagelse.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Covid-19 situationen betyder, at Danmark på mange måder er lukket ned. Dele af den beskæftigelsesrettede indsats i jobcentrene og de generelle rådighedsregler i kontanthjælpsystemet er blevet midlertidigt suspenderet. Det er gjort for at sikre, at situationen ikke går ud over bl.a. nogle af de mere udsatte borgere i vores samfund. Der er imidlertid ikke suspenderet fra kravene i 225-timersreglen, som betyder, at modtagere af kontanthjælp m.fl. kan få nedsat deres ydelse, hvis de ikke har 225 timers beskæftigelse inden for en 12-måneders periode. Modtagere af kontanthjælp kan dermed få nedsat hjælpen, hvis de ikke opfylder 225-timersreglen, fordi de ikke kan fastholde eller finde beskæftigelse.

Regeringen fremsætter derfor forslag om, at 12 måneders perioden til opfyldelse af det skærpede rådighedskrav om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde skal forlænges i perioden, hvor den almindelige rådighedsforpligtelse og beskæftigelsesindsatsen er suspenderet som følge af covid-19.

Det foreslås derfor, at perioden fra og med den 9. marts 2020 og til og med den 9. juni 2020 skal forlænge 12 måneders perioden med 3 måneder, dog således at arbejdstimer, der optjenes i perioden, fortsat kan tælle med i opgørelsen af 225 timers arbejde.

Personer, der forud for den 1. april 2020 har fået en afgørelse om, at hjælpen nedsættes eller bortfalder med virkning fra den 1. april 2020, der effektueres ved den månedsvise bagudbetalte hjælp ved udgangen af april, skal orienteres om forlængelsen og have udskudt bortfaldsdatoen samtidig med, at afgørelsen om nedsættelse eller bortfald tilbagekaldes.

Personer, der allerede har fået nedsat hjælpen som følge af 225-timersreglen før den 9. marts 2020, vil ikke i suspensionsperioden få sat ydelsen op til hidtidigt niveau. Personer, der har fået nedsat hjælpen, eller hvor hjælpen er bortfaldet, og som i suspensionsperioden har ordinære arbejdstimer, kan tælle disse med til opfyldelse af arbejdskravet på 225 timer.

Samtidig vil nye ansøgere af hjælp ikke blive omfattet af 225-timersreglen i perioden fra og med 9. marts til og med 9. juni 2020, da beskæftigelsesindsatsen er delvist suspenderet i en periode, og der derfor ikke skal holdes samtaler, hvor kommunerne kan vurdere personernes arbejdsevne med henblik på, om de skal være omfattet af 225-timersreglen.

2. Forlængelse af 12 måneders perioden til at opfylde kravet om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde

2.1. Gældende ret

Efter gældende regler nedsættes hjælpen til et ægtepar eller en ugift person, når ægteparret eller den ugift person har modtaget hjælp i sammenlagt 1 år inden for 3 år, og ægte-

fællen eller den ugift person ikke opfylder kravet om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder. I visse tilfælde kan perioden på de 12 kalendermåneder, inden for hvilken arbejdskravet skal være opfyldt, forlænges. En forlængelse kan bl.a. ske på baggrund af egen sygdom, barsel m.v. Der er 6 grunde, der kan begrunde en forlængelse af 12 måneders perioden, jf. § 13 f, stk. 12, i lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 981 af 23. september 2019.

Som udgangspunkt er alle modtagere af kontanthjælp m.v. omfattet af 225-timersreglen. Dog er personer med så begrænset arbejdsevne, at de ikke kan opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked, ikke omfattet af kravet.

Efter den gældende regel i § 13 f, stk. 1, nr. 2, i lov om aktiv socialpolitik fremgår det, at for så vidt angår ægtepar, hvor en eller begge ægtefæller er berettiget til uddannelses- eller kontanthjælp efter § 11, og hvor hjælpen til ægteparret beregnes efter § 26, stk. 1, på baggrund af satsene i §§ 23-25, anses en ægtefælle for ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder efter reglerne om rådighedsforpligtelsen i § 13, stk. 1-6, og § 13 a, når den pågældende ægtefælle ikke har dokumenteret at have haft mindst 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Efter den gældende regel i § 13 f, stk. 3, nr. 2, i loven fremgår det, at for så vidt angår ægtepar, hvor en eller begge ægtefæller er berettiget til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 11, og hvor hjælpen beregnes efter § 26, stk. 1 eller 2, på baggrund af satsene i §§ 22-25, anses en ægtefælle for ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder efter reglerne om rådighedsforpligtelsen i § 13, stk. 1-6, og § 13 a og efter reglerne i lov om integration af udlændinge i Danmark (integrationsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1 af 1. januar 2020, når den pågældende ægtefælle ikke har dokumenteret at have haft mindst 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Efter den gældende regel i § 13 f, stk. 6, nr. 2, i loven fremgår det, at en ugift modtager af uddannelses- eller kontanthjælp efter § 11, hvis hjælp beregnes på baggrund af satsene i §§ 23-25, anses for ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder efter reglerne om rådighedsforpligtelsen i § 13, stk. 1-6, og § 13 a, når den pågældende ikke har dokumenteret at have haft mindst 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Efter den gældende regel i § 13 f, stk. 12, 1. og 2. pkt., i loven, sker opgørelsen af arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder efter stk. 1, nr. 2, og stk. 3, nr. 2, for hver ægtefælle for sig. Perioden på 12 kalendermåneder forlænges med perioder, hvor den pågældende ikke har kunnet arbejde på grund af dokumenteret sygdom, jf. § 13 f, stk. 12, nr. 1, perioder, hvor den pågældende har haft ret til fravær ved graviditet, barsel eller adoption, jf. § 13 f, stk. 12, nr. 2, perioder, hvor den pågældende har modtaget støtte efter lov om social service til pasning af handicappet barn, handicap-

pet voksen eller døende nærtstående eller efter lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel til pasning af alvorligt sygt barn, jf. § 13 f, stk. 12, nr. 3, perioder, hvor den pågældende har aftjent værnepligt, jf. § 13 f, stk. 12, nr. 4, perioder, hvor den pågældendes arbejdsevne har været vurderet så begrænset, at vedkommende ikke har kunnet opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked, jf. § 13 f, stk. 12, nr. 5, og perioder, hvor den pågældende har været under ordinær uddannelse eller anden uddannelse eller opkvalificering til uddannelse, hvor der ikke stilles krav om udnyttelse af arbejdsmulighederne, eller hvor den pågældende har modtaget en anden offentlig forsørgelsesydelse, der ikke er betinget af, at vedkommende udnytter sine arbejdsmuligheder, jf. § 13 f, stk. 12, nr. 6.

Efter den gældende regel § 13 f, stk. 13, i lov om aktiv socialpolitik, fremgår, at resulterer en forlængelse efter § 13 f, stk. 12 i, at der ved opgørelsen af arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder indgår måneder, der ligger mere end 3 år før opgørelsestidspunktet, ses der bort fra sådanne måneder. I et sådant tilfælde får ægtefællen eller den ugifte person tillagt yderligere måneder fremadrettet svarende til antallet af måneder, der er set bort fra.

Af den gældende regel i § 10 g, stk. 1, i loven, fremgår, at for personer, der er omfattet af § 10 f, stk. 1, og som modtager uddannelses- eller kontanthjælp, finder §§ 13 f, 13 g, 25 b-25 e, 26 og 34 tilsvarende anvendelse som for modtagere af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22.

Af den gældende regel i § 10 i, stk. 1, i loven, fremgår, at for personer, der er omfattet af § 10 h, stk. 1, og som modtager uddannelses- eller kontanthjælp, finder §§ 13 f, 13 g, 25 b-25 e, 26 og 34 tilsvarende anvendelse som for modtagere af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22.

Baggrunden for disse bestemmelser er, at personer, som er omfattet af reglerne i §§ 10 f og 10 h om nedsættelse af hjælpen til et niveau svarende til niveauet for selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, skal have deres ydelsessager behandlet efter reglerne for modtagere af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse.

2.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Covid-19 situationen betyder, at Danmark på mange måder er lukket ned. Dele af den beskæftigelsesrettede indsats i jobcentrene og de generelle rådighedsregler i kontanthjælpsystemet er blevet midlertidigt suspenderet. Det er gjort for at sikre, at situationen ikke går ud over bl.a. nogle af de mere udsatte borgere. Der er imidlertid ikke suspenderet fra kravene i 225-timersreglen, som betyder, at modtagere af kontanthjælp m.fl. kan få nedsat deres ydelse, hvis de ikke har 225 timers beskæftigelse inden for en 12-måneders periode.

Der vil således være personer, som ikke vil have en reel mulighed for at søge og få beskæftigelse i den periode, hvor såvel rådighedsforpligtelsen som beskæftigelsesindsatsen er

suspenderet. Med de gældende regler er der ikke hjemmel til at forlænge 12 måneders perioden svarende til den periode, hvor beskæftigelsesindsatsen midlertidigt er suspenderet.

Som følge af, at rådighedsforpligtelsen og beskæftigelsesindsatsen er suspenderet foreslås det, at det skærpede rådighedskrav om 225 timers arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder forlænges med 3 måneder, hvis en person har været omfattet af 225-timersreglen i perioden fra og med den 9. marts 2020 og til og med den 9. juni 2020, således at perioden korresponderer med de perioder, der som følge af covid-19 er indført for sygedagpenge og arbejdsløshedsdagpenge.

Det foreslås, at personer, der ansøger om hjælp efter § 11 i lov om aktiv socialpolitik i perioden fra og med den 9. marts til og med den 9. juni 2020, ikke omfattes af 225-timersreglen i denne periode. Baggrunden for dette er, at rådighedsforpligtelsen og beskæftigelsesindsatsen er suspenderet, og der derfor ikke skal holdes jobsamtaler, hvor kommunerne kan vurdere personens arbejdsevne med henblik på, om de skal være omfattet af 225-timersreglen. Fra den 10. juni 2020 vil denne persongruppe blive omfattet af 225-timersreglen, jf. § 13 f i lov om aktiv socialpolitik. Dette følger af forslaget til § 13 h, stk. 1. Baggrunden for dette er, at så længe beskæftigelsesindsatsen er suspenderet, vil det være vanskeligt at vurdere, hvorvidt nye ansøgere om hjælp i kontanthjælpsystemet skal undtages fra 225-timersreglen.

Med nuværende lovforslag foreslås det, at personer i perioden, hvor beskæftigelsesindsatsen er suspenderet som følge af covid-19, ikke får nedsat hjælpen, og at hjælpen ikke bortfalder i suspensionsperioden som følge af, at de ikke opfylder betingelsen om at have haft 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder. Den foreslåede lovændring skal sikre, at der sker forlængelse af 12 måneders perioden med 3 måneder for personer, som er omfattet af 225-timersreglen fra og med den 9. marts til og med den 9. juni 2020.

Personer, som er omfattet af 225-timersreglen, men som ikke ville få deres hjælp nedsat, eller hvor hjælpen ikke skulle bortfalde i suspensionsperioden som følge af, at de ikke har haft 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, vil også blive omfattet af forlængelsen af 12 måneders perioden som følge af, at dele af beskæftigelsesindsatsen er suspenderet som følge af covid-19.

Konkret foreslås det derfor, at der indsættes en ny § 13 h, stk. 2, i loven, således at ud over de gældende 6 grunde i § 13 f, stk. 12, der kan forlænge 12 måneders perioden, vil der også skulle ske forlængelse af 12 måneders perioden med 3 måneder som følge af suspensionen af beskæftigelsesindsatsen.

Eventuelle arbejdstimer med ordinært og ustøttet arbejde i perioden fra og med den 9. marts til og med den 9. juni 2020, vil skulle medregnes til at opfylde kravet om 225 timers arbejde, ligesom det er gældende for de øvrige forlængelsesgrunde for både personer, som skulle have haft deres hjælp nedsat, eller hvor hjælpen skulle bortfalde i oven-

nævnte periode, og for personer, som endnu ikke skulle have deres hjælp nedsat, eller hvor hjælpen ikke skulle bortfalde i perioden.

Personer, der før den 9. marts 2020 har fået nedsat hjælpen, eller hvor hjælpen er bortfaldet som følge af, at de ikke opfylder arbejdskravet på 225 timer, vil ikke blive sat op i ydelse til tidligere niveau i suspensionsperioden. De vil dog blive omfattet af en forlængelse af 12 måneders perioden til genoptjening af det tilstrækkelige antal timer til atter at modtage fuld ydelse. Det betyder, at eventuelle løntimer, der indtjenes i suspensionsperioden, vil kunne medregnes til at genoptjene retten til fuld ydelse for de personer, der på nuværende tidspunkt har mistet eller fået nedsat deres ydelse, og deres periode til genoptjening af 225 timers arbejde vil blive forlænget.

Lovforslaget skal medvirke til at afbøde de negative økonomiske konsekvenser, som spredningen af covid-19 allerede har og vil kunne få for personer, der modtager ydelser i kontanthjælpssystemet, og som vil få ydelsen nedsat i suspensionsperioden som følge af 225-timersreglen.

Det foreslås videre, at der indsættes et § 13 h, stk. 3, om, at for personer, der er omfattet af stk. 2, hvor kommunen forud for lovens ikrafttræden har truffet en afgørelse om nedsættelse eller bortfald af hjælpen efter § 13 g og § 26, stk. 5-8, der endnu ikke er effektueret, skal kommunen tilbagekalde afgørelsen og samtidig skriftligt orientere personen om, at der er grundlag for en udskydelse af bortfaldsdatoen som følge af forlængelsen af 12 måneders perioden.

Det betyder, at hvis en person har modtaget en afgørelse forud for lovens ikrafttræden om, at pågældendes hjælp vil blive nedsat, eller hjælpen vil bortfalde som følge af, at personen ikke har opfyldt arbejdskravet på 225 timers ordinært og ustøttet arbejde, jf. §§ 13 f, 13 g og § 26, stk. 5-8, i perioden fra og med 9. marts 2020 og til og med 9. juni 2020, men hvor afgørelsen endnu ikke er effektueret, vil kommunen skulle tilbagekalde afgørelsen og samtidig skriftligt orientere personen om, at denne vil få udskudt datoen for nedsættelse eller bortfald af hjælpen som følge af forlængelsen af 12 måneders perioden, jf. forslaget til stk. 2.

Det foreslås i § 13 h, stk. 4, i loven, at forlængelsen i stk. 2 indgår i § 13 f, stk. 13, på tilsvarende måde som en forlængelse efter § 13 f, stk. 12. Forslaget medfører, at en forlængelse efter forslaget til § 13 h, stk. 2, i lighed med en forlængelse efter § 13 f, stk. 12, vil medføre, at hvis der ved opgørelsen af arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder indgår måneder, der ligger mere end 3 år før opgørelsetidspunktet, vil der skulle ses bort fra sådanne måneder. I et sådant tilfælde vil ægtefællen eller den ugifte person få tillagt yderligere måneder fremadrettet svarende til antallet af måneder, der er set bort fra.

Det foreslås i § 13 h, stk. 5, i loven, at stk. 1, 2 og 4, vil finde tilsvarende anvendelse for modtagere af uddannelses- eller kontanthjælp, som er omfattet af § 10 g, stk. 1, og § 10 i, stk. 1. Der er tale om en rettelse som skal ses i sammenhæng med indførelsen af stk. 1, 2 og 4, så bestemmelserne i

forslaget til § 13 h finder tilsvarende anvendelse for personer, der er omfattet af § 10 g, stk. 1, og § 10 i, stk. 1.

Det foreslås, at loven skal træde i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende. Baggrunden for, at loven foreslås at træde i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende er, at for personer, som er omfattet af forslaget til § 13 h, stk. 3, vil kommunerne skulle have mulighed for at tilbagekalde afgørelsen og meddele personer, at deres hjælp først vil skulle nedsættes eller bortfalde på et senere tidspunkt. Der er derfor behov for, at loven træder i kraft forud for, at kommunerne giver meddelelse om, at en persons hjælp skal udbetales, således at kommunerne ikke efterfølgende skal efterbetale hjælp til en person, hvis hjælp er nedsat eller bortfaldet som følge af manglende opfyldelse af 225-timersreglen. Det er samtidigt vigtigt, at kommunerne har tid, inden kommunen i slutningen af april 2020 skal træffe afgørelse om udbetaling af hjælp for april måned 2020, til at meddele udskydelsen af nedsættelsen eller bortfaldet af en persons hjælp med virkning fra den 1. april 2020, som følge af at personen ikke har opfyldt arbejdskravet inden for de seneste 12 kalendermåneder.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

3.1. Samlede økonomiske konsekvenser af lovforslaget

Forslaget skønnes med betydelig usikkerhed at berøre ca. 14.700 personer, der får udskudt tidspunktet for, hvornår de reduceres i ydelse som følge af 225-timersreglen.

Samlet set skønnes forslaget med betydelig usikkerhed at medføre umiddelbare offentlige merudgifter på i alt 45,7 mio. kr. i 2020 og 33,1 mio. kr. i 2021 før skat, tilbageløb og adfærd.

Når der tages højde for skat, tilbageløb og adfærd skønnes forslaget at svække de offentlige finanser svarende til 32,5 mio. kr. i 2020 og 22,5 mio. kr. i 2021. Det er skønnet, at forslaget vil medføre en midlertidig reduktion af beskæftigelsen på ca. 50 fuldtidspersoner over perioden.

Forslaget medfører merudgifter til både ydelse, aktivering og administration samt et ændret provenu fra skat og tilbageløb.

De offentlige merudgifter til kontanthjælp, uddannelseshjælp, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse og overgangsydelse, herunder merudgifter som følge af ændret adfærd, skønnes at udgøre ca. 50,6 mio. kr. i 2020 og 36,8 mio. kr. i 2021 før skat og tilbageløb, jf. tabel 1.

De offentlige merudgifter til aktivering skønnes at udgøre 0,7 mio. kr. i 2020 og 0,4 mio. kr. i 2021.

Endeligt skønnes der at være administrative udgifter for kommunerne på ca. 1,5 mio. kr. i 2020, som følge af at kommunerne skal ændre varslingen for og eventuelt høringsen af de borgere, der kan blive reduceret som følge af 225-timersreglen efter den 9. marts 2020.

De økonomiske og administrative konsekvenser af lovforslaget skal forhandles med de kommunale parter. De økono-

miske konsekvenser af lovforslaget vedrørende 2020 bliver indarbejdet på lov om tillægsbevilling for 2020.

Tabel 1. Samlede økonomiske konsekvenser af lovforslaget, mio. kr. (2020-pl.)

	2020	2021	2022	2023
I alt statslige udgifter	10,4	7,3	0	0
<i>Heraf til kontanthjælp inkl. adfærd</i>	7,6	5,4	0	0
<i>Heraf til uddannelseshjælp inkl. adfærd</i>	1,6	1,1	0	0
<i>Heraf til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse og overgangsydelse inkl. adfærd</i>	1,0	0,7	0	0
<i>Heraf aktiveringsudgifter</i>	0,2	0,1	0	0
I alt kommunale udgifter	42,5	29,9	0	0
<i>Heraf til kontanthjælp inkl. adfærd</i>	30,1	22,0	0	0
<i>Heraf til uddannelseshjælp inkl. adfærd</i>	6,4	4,7	0	0
<i>Heraf til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse og overgangsydelse inkl. adfærd</i>	4,0	2,9	0	0
<i>Heraf til aktiveringsudgifter</i>	0,5	0,3	0	0
<i>Heraf administration</i>	1,5	0,0	0	0
I alt, inkl. adfærd (før skat og tilbageløb)	52,8	37,2	0	0
I alt, inkl. adfærd (efter skat og tilbageløb)	32,5	22,5	0	0

Anm: Tallene er afrundet til nærmest 100.000 kr., og beløbene i rækkerne summer derfor ikke nødvendigvis.

3.2. Implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget lever op til de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning, jf. aftale om digitaliseringsklar lovgivning indgået af Folketingets partier i januar 2018, idet lovforslagets ovennævnte indhold understøtter muligheden for digital administration under hensyntagen til borgernes data- og retssikkerhed.

Lovforslaget er udformet under hensyntagen til ambitionen i aftale om en digitaliseringsklar lovgivning, så loven kan understøttes digitalt. Lovteksten er i videst muligt omfang udformet med objektive kriterier, så lovgivningen er digitaliseringsklar og der er mulighed for effektiv it-anvendelse i kontroløjemed.

Reglerne er formuleret teknologineutralt, så de også kan rumme fremtidig teknologisk udvikling og med lovforslaget bliver flere ordninger understøttet af digitale løsninger.

Ved udarbejdelse af lovforslaget, er der taget højde for at anvende den eksisterende offentlige it-infrastruktur, og at behandlingen af borgernes oplysninger kan finde sted inden for rammerne af databeskyttelsesreglerne.

Hensigten er, at de mange data på beskæftigelsesområdet bringes bedre i spil til gavn for kommuner, borgere og virksomheder.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget har positive administrative konsekvenser for borgerne, idet det er kommunerne, som skal underrette borgerne om, at deres hjælp ikke bliver nedsat eller bortfalder i perioden fra og med den 9. marts 2020 til og med den 9. juni 2020.

6. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget indeholder ikke miljømæssig konsekvenser.

7 Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige elementer.

8. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag har ikke været sendt i høring, da regeringen ønsker, at reglerne skal træde i kraft hurtigst muligt. Under hensyntagen til at lovforslaget ønskes hastebehandlet, er lovforslaget ikke sendt i høring i forbindelse med fremsættelsen.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Stat: 10,4 mio. kr. i 2020; 7,3 mio. kr. i 2021. 0,0 mio. kr. i 2022-2023. Kommune: 42,5 mio. kr. i 2020, 29,9 mio. kr. i 2021, 0,0 mio. kr. i 2022-2023.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering /Går videre end minimumskrav i EU-regulering	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter den gældende regel i § 13 f, stk. 1, nr. 2, i lov om aktiv socialpolitik, fremgår, at for så vidt angår ægtepar, hvor en eller begge ægtefæller er berettiget til uddannelses- eller kontanthjælp efter § 11, og hvor hjælpen til ægteparret beregnes efter § 26, stk. 1, på baggrund af satserne i §§ 23-25, anses en ægtefælle for ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder efter reglerne om rådighedsforpligtelsen i § 13, stk. 1-6, og § 13 a, når den pågældende ægtefælle ikke har dokumenteret at have haft mindst 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Efter den gældende regel i § 13 f, stk. 3, nr. 2, i loven fremgår, at for så vidt angår ægtepar, hvor en eller begge ægtefæller er berettiget til selvforsørgelses- og hjemrejse- ydelse eller overgangsydelse efter § 11, og hvor hjælpen beregnes efter § 26, stk. 1 eller 2, på baggrund af satserne i §§ 22-25, anses en ægtefælle for ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder efter reglerne om rådighedsforpligtelsen i § 13, stk. 1-6, og § 13 a og efter reglerne i integrationsloven, når den pågældende ægtefælle ikke har dokumenteret at have haft mindst 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Efter den gældende regel i § 13 f, stk. 6, nr. 2, i loven fremgår, at en ugift modtager af uddannelses- eller kontanthjælp efter § 11, hvis hjælp beregnes på baggrund af satserne i §§ 23-25, anses for ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder efter reglerne om rådighedsforpligtelsen i § 13, stk. 1-6, og § 13 a, når den pågældende ikke har dokumenteret at have haft mindst 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Efter den gældende regel i § 13 f, stk. 12, 1. og 2. pkt., i loven, sker opgørelsen af arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder efter stk. 1, nr. 2, og stk. 3, nr. 2, for hver ægtefælle for sig. Perioden på de seneste 12 sammenhængende kalendermåneder, inden for hvilken en ægtefælle eller ugift person skal dokumentere 225 timers ordinært og ustøttet arbejde forlænges med perioder, hvor en ægtefælle eller en ugift person ikke har kunnet arbejde på grund af dokumenteret sygdom, og hvor den pågældende således ikke har haft reel mulighed for at udnytte sine arbejdsmuligheder, jf. § 13 f, stk. 12, nr. 1.

Endvidere vil perioder, hvor den pågældende har haft ret til fravær ved graviditet, barsel eller adoption, jf. § 13, stk. 7, i loven, medføre forlængelse af den periode på de seneste 12 kalendermåneder, inden for hvilken der skal dokumenteres 225 timers ordinært og ustøttet arbejde, jf. § 13 f, stk. 12, nr. 2. Der vil her kunne anvendes samme afgrænsning, som gælder efter lovens § 13, stk. 7, hvorefter en modtager af hjælp ikke har pligt til at udnytte sine uddannelses- eller ar-

bejdsmuligheder, i det omfang der under fravær efter bestemmelserne i barselslovens § 6, stk. 1 og 2, § 7, § 8, stk. 1-6, § 9, § 13 og § 14, stk. 1 og 2, er ret til dagpenge ved graviditet, barsel og adoption.

Perioder, hvor den pågældende har modtaget støtte efter lov om social service til pasning af handicappet barn, handicappet voksen eller døende nærtstående eller efter lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel til pasning af alvorligt sygt barn, medfører ligeledes forlængelse af den periode på de seneste 12 kalendermåneder, inden for hvilken der skal dokumenteres 225 timers ordinært og ustøttet arbejde, jf. § 13 f, stk. 12, nr. 3. I disse situationer vil en modtager af hjælp ikke have pligt til at udnytte sine uddannelses- eller arbejdsmuligheder.

Perioden, hvor den pågældende har aftjent værnepligt, medfører endvidere forlængelse af den periode på de seneste 12 kalendermåneder, inden for hvilken der skal dokumenteres 225 timers ordinært og ustøttet arbejde, jf. § 13 f, stk. 12, nr. 4.

Perioder, hvor den pågældendes arbejdsevne har været vurderet så begrænset, at vedkommende ikke har kunnet opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked, jf. § 13 f, stk. 9, i lov om aktiv socialpolitik, medfører endvidere forlængelse af den periode på de seneste 12 kalendermåneder, inden for hvilken der skal dokumenteres 225 timers ordinært og ustøttet arbejde, jf. § 13 f, stk. 12, nr. 5. Der forudsættes her anvendt samme afgrænsning som ved undtagelsesbestemmelsen i lovens § 13 f, stk. 9, om den personkreds, der ikke vil blive omfattet af den nye regel. Heri indgår bl.a. en vurdering af personens aktuelle arbejdsevne, men ikke om det er realistisk, at den pågældende kan finde arbejde.

Perioder, hvor den pågældende har været under ordinær uddannelse eller anden uddannelse eller opkvalificering til uddannelse, hvor der ikke stilles krav om udnyttelse af arbejdsmulighederne, eller hvor den pågældende har modtaget en anden offentlig forsørgelsesydelse, der ikke er betinget af, at vedkommende udnytter sine arbejdsmuligheder medfører endvidere forlængelse af den periode på de seneste 12 kalendermåneder, inden for hvilken der skal dokumenteres 225 timers ordinært og ustøttet arbejde, jf. § 13 f, stk. 12, nr. 6.

Efter den gældende regel § 13 f, stk. 13, i lov om aktiv socialpolitik, fremgår, at resulterer en forlængelse efter stk. 12 i, at der ved opgørelsen af arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder indgår måneder, der ligger mere end 3 år før opgørelsestidspunktet, ses der bort fra sådanne måneder. I et sådant tilfælde får ægtefællen eller den ugifte person tillagt yderligere måneder fremadrettet svarende til antallet af måneder, der er set bort fra. Bestemmelsen indebærer, at hvis en forlængelse efter lovens § 13 f, stk. 12, resulterer i, at der ved opgørelsen af arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder indgår måneder, der ligger mere end 3 år før opgørelsestidspunktet, ses der efter § 13 f, stk. 13, bort fra sådanne måneder, herunder fra eventuelle arbejdstimer, der ligger inden for de pågældende måneder. Til gengæld får ægtefællen eller den ugifte person tillagt yderligere måneder fremadrettet svarende til antallet af måneder, der er set bort

fra, således at perioder, inden for hvilken ægtefællen eller den ugifte person kan opnå arbejdstimer til opfyldelse af kravet om 225 timers arbejde, forlænges.

Af den gældende regel i § 10 g, stk. 1, fremgår, at for personer, der er omfattet af § 10 f, stk. 1, og som modtager uddannelses- eller kontanthjælp, finder §§ 13 f, 13 g, 25 b-25 e, 26 og 34 tilsvarende anvendelse som for modtagere af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22.

Af den gældende regel i § 10 i, stk. 1, fremgår, at for personer, der er omfattet af § 10 h, stk. 1, og som modtager uddannelses- eller kontanthjælp, finder §§ 13 f, 13 g, 25 b-25 e, 26 og 34 tilsvarende anvendelse som for modtagere af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22.

Baggrunden for disse bestemmelser er, at personer, som er omfattet af reglerne i §§ 10 f og 10 h om nedsættelse af hjælpen til et niveau svarende til niveauet for selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse skal have deres ydelsessager behandlet efter reglerne for modtagere af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 13 h i loven. Det foreslås i *stk. 1*, at en person, som ansøger om hjælp efter § 11 i perioden fra og med den 9. marts 2020 og til og med den 9. juni 2020, som følge af covid-19 først vil blive omfattet af § 13 f, stk. 1, nr. 2, stk. 3, nr. 2 og stk. 6, nr. 2, efter periodens udløb.

Forslaget indebærer, at nye ansøgere om hjælp i kontanthjælpssystemet i perioden fra og med den 9. marts 2020 og til og med den 9. juni 2020 ikke vil skulle have vurderet, hvorvidt de er omfattet af 225-timersreglen, da de ikke skal deltage i samtaler, tilbud m.v., der kan medvirke til at vurdere arbejdsevnen grundet den midlertidige suspendering af beskæftigelsesindsatsen. Idet beskæftigelsesindsatsen er suspenderet, vil det således være vanskeligt at vurdere, hvorvidt nye ansøgere om hjælp i kontanthjælpssystemet skal undtages fra 225-timersreglen. Fra den 10. juni 2020 vil personen blive omfattet af de almindelige bestemmelser i § 13 f, og kommunen skal derfor vurdere, hvorvidt personen skal være omfattet af kravet om, at skulle have 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder eller ej.

Det foreslås i § 13 h, *stk. 2*, i loven, at perioden på 12 kalendermåneder for både en ægtefælle, jf. § 13 f, stk. 1, nr. 2 og stk. 3, nr. 2, og en ugift person, jf. § 13 f, stk. 6, nr. 2, ud over mulighederne for forlængelse af 12 måneders perioden efter § 13 f, stk. 12, skal forlænges med en periode på 3 måneder som følge af covid-19, hvis de har været omfattet af § 13 f, stk. 1, nr. 2, stk. 3, nr. 2 og stk. 6, nr. 2, i perioden fra og med den 9. marts 2020 til og med den 9. juni 2020.

Baggrunden for forslaget er, at personen ikke vil skulle udnytte sine arbejdsmuligheder i suspensionsperioden på grund af covid-19, og at det kan være svært for en person at finde arbejde i en situation, hvor arbejdsgiverne mere overvejer at afskedige medarbejdere end at ansætte nye medarbejdere.

Forslaget indebærer, at ud over de gældende 6 grunde, der kan forlænge den periode på de seneste 12 kalendermåneder, inden for hvilken der skal dokumenteres 225 timers ordinært og ustøttet arbejde, jf. § 13 f, stk. 12, i loven, vil perioden på 12 kalendermåneder, inden for hvilken arbejdskravet skal være opfyldt, blive forlænget med 3 måneder grundet covid-19 for personer, der er omfattet af § 13 f, stk. 1, nr. 2, stk. 3, nr. 2 og stk. 6, nr. 2, i perioden fra og med den 9. marts og til og med den 9. juni 2020. Det gælder både for personer, hvis hjælp skulle have været nedsat eller bortfaldet, som følge af at de ikke har opfyldt arbejdskravet på 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder i perioden fra og med den 9. marts 2020 til og med den 9. juni 2020 og for personer, hvis hjælp ikke skulle nedsættes eller bortfalde i perioden fra og med den 9. marts 2020 til og med den 9. juni 2020.

For personer, der inden den 9. marts 2020 er blevet omfattet af 225-timersreglen, og som skulle have haft hjælpen nedsat i perioden fra den 9. marts til den 9. juni 2020, vil hjælpen ikke blive nedsat eller bortfalde i denne periode. Hjælpen vil først skulle nedsættes eller bortfalde, når forlængelsen af 12 måneders perioden inden for hvilken arbejdskravet skal opfyldes, er udløbet.

For en person, hvis hjælp f.eks. skulle bortfalde den 1. april 2020, vil hjælpen således først bortfalde den 1. juli 2020. En person, som har været omfattet af en anden forlængelsesgrund i § 13 f, stk. 12, i dele af perioden fra og med den 9. marts 2020 til og med den 9. juni 2020, vil ligeledes få forlænget 12 måneders perioden, inden for hvilken arbejdskravet skal opfyldes med 3 måneder. Hvis forlængelsen f.eks. ophørte den 9. maj 2020, fordi personen ikke længere var syg, vil pågældende således få forlænget 12 måneders perioden, dels med den periode, som pågældende har været syg, jf. § 13 f, stk. 12, nr. 1, dels med 3 måneders perioden efter forslaget til § 13 h, stk. 2.

En person, som er på barsel og dermed omfattet af forlængelsesreglen i § 13 f, stk. 12, nr. 2, frem til den 1. september 2020, vil ligeledes få forlænget 12 måneders perioden, inden for hvilken arbejdskravet skal opfyldes, med 3 måneders perioden efter forslaget til § 13 h, stk. 2.

For øvrige personer, som er omfattet af 225-timersreglen, vil der ske en forlængelse af 12 måneders perioden, inden for hvilken arbejdskravet skal være opfyldt med 3 måneders perioden som følge af covid-19, hvis de har været omfattet af § 13 f, stk. 1, nr. 2, stk. 3, nr. 2 og stk. 6, nr. 2, i perioden fra og med den 9. marts 2020 til og med den 9. juni 2020.

Administrationen af den foreslåede bestemmelse i § 13 h, stk. 2, i loven, vil skulle følge de tilsvarende principper, som allerede er gældende ved forlængelse af 12 måneders perioden efter § 13 f, stk. 12, i loven. Bemyndigelsen i § 13 f, stk. 17, til at fastsætte nærmere regler om bl.a. kommunernes pligt til at sende varslingsbreve vil blive udnyttet til at fastsætte nærmere regler i bekendtgørelse om kommunernes pligt til varslingsbreve, vejledning m.v. af modtagere af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, hvis hjælp kan bortfalde eller blive nedsat som følge af 225-timersreglen i forhold til bl.a. var-

slingsbreve, breve vedrørende udsættelse af dato for nedsættelse eller bortfald af hjælpen som følge af, at hjælpen ikke skal nedsættes eller bortfalde i perioden fra den 9. marts til og med den 9. juni 2020 samt, at 12 måneders perioden, inden for hvilken arbejdskravet skal være opfyldt, forlænges med 3 måneder.

I forhold til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven vil forlængelsen af 225-timersreglen med § 13 h ikke medføre ændringer i de oplysninger, som behandles i forhold til § 13 f.

Det foreslås i § 13 h, *stk. 3*, at for personer, der er omfattet af stk. 2, hvor kommunen forud for lovens ikrafttræden har truffet en afgørelse om nedsættelse eller bortfald af hjælpen efter § 13 g og § 26, stk. 5-8, der endnu ikke er effektueret, skal kommunen tilbagekalde afgørelsen og samtidig skriftligt orientere personen om, at der er grundlag for en udskydelse af bortfaldsdatoen som følge af forlængelsen af 12 måneders perioden.

Det betyder, at hvis en person har modtaget en afgørelse forud for lovens ikrafttræden om, at pågældendes hjælp vil blive nedsat, eller hjælpen vil bortfalde som følge af, at personen ikke har opfyldt arbejdskravet på 225 timers ordinært og ustøttet arbejde, jf. §§ 13 f, 13 g og § 26, stk. 5-8, i perioden fra og med 9. marts 2020 til og med 9. juni 2020, men som endnu ikke er effektueret, vil kommunen skulle tilbagekalde afgørelsen. Kommunen skal samtidigt skriftligt orientere personen om, at denne vil få udskudt datoen for nedsættelse eller bortfald af hjælpen som følge af forlængelsen af 12 måneders perioden, jf. forslaget til stk. 2. Kommunen vil endvidere, som efter de gældende regler i bekendtgørelse om kommunernes pligt til varslingsbreve, vejledning m.v. af modtagere af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, hvis hjælp kan bortfalde eller blive nedsat som følge af 225-timersreglen, skulle orientere en person om, hvornår hjælpen herefter forventes af skulle nedsættes eller bortfalde, hvis personen ikke har opfyldt arbejdskravet på dette tidspunkt.

Det foreslås i § 13 h, *stk. 4*, i loven, at forlængelsen i stk. 2 indgår i § 13 f, stk. 13, på tilsvarende måde som en forlængelse efter § 13 f, stk. 12. Forslaget medfører, at en forlængelse efter forslaget til § 13 h, stk. 2, i lighed med en forlængelse efter § 13 f, stk. 12, vil medføre, at hvis der ved opgørelsen af arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder indgår måneder, der ligger mere end 3 år før opgørelses-tidspunktet, vil der skulle ses bort fra sådanne måneder. I et sådant tilfælde vil ægtefællen eller den ugifte person få tillagt yderligere måneder fremadrettet svarende til antallet af måneder, der er set bort fra.

Det foreslås i § 13 h, *stk. 5*, i loven, at stk. 1, 2 og 4 vil finde tilsvarende anvendelse for modtagere af uddannelses- eller kontanthjælp, som er omfattet af § 10 g, stk. 1, og § 10 i, stk. 1. Der er tale om en rettelse, som skal ses i sammenhæng med indførelsen af stk. 1, 2 og 4, så bestemmelserne i forslaget til § 13 h finder tilsvarende anvendelse for personer, der er omfattet af § 10 g, stk. 1, og § 10 i, stk. 1.

Til § 2

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende. Baggrunden for, at loven foreslås at træde i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende er, at for personer, som er omfattet af forslaget til § 13 h, stk. 3, vil kommunerne skulle have mulighed for at tilbagekalde afgørelsen og meddele personer, at deres hjælp først vil skulle nedsættes eller bortfalde på et senere tidspunkt. Der er derfor behov for, at loven træder i kraft forud for, at kommunerne giver meddelelse om, at en persons hjælp skal udbetales, således at kommunerne ikke efterfølgende skal efterbetale hjælp til en person, hvis hjælp er nedsat eller bortfaldet som følge af manglende opfyldelse af 225-timersreglen. Det er samtidigt vigtigt, at kommunerne har tid, inden kommunen i slutningen af april 2020 skal træffe afgørelse om udbetaling af hjælp for april måned 2020, til at meddele udskydelsen af nedsættelsen eller bortfaldet af en persons hjælp med virk-

ning fra den 1. april 2020, som følge af at personen ikke har opfyldt arbejdskravet inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovforslaget kan stadfæstes straks efter dets vedtagelse. Ifølge grundlovens § 42, stk. 7, kan et lovforslag, som kan undergives folkeafstemning, i særdeles påtrængende tilfælde stadfæstes straks efter dets vedtagelse, når forslaget indeholder bestemmelse herom. I den forbindelse bemærkes, at forslaget vil skulle medvirke til at afbøde de negative økonomiske konsekvenser, som spredningen af covid-19 allerede har og vil kunne få, og at det er afgørende, at dette vil ske snarest. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til stk. 1.

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, idet det bemærkes, at lov om aktiv socialpolitik i øvrigt ikke finder anvendelse for Færøerne og Grønland, jf. § 118 i loven.